

Vonnisnummer/ Griffinummer /61/2020
Dossiernummer Xxx AR-nummer xxx
Repertoriumnummer/ Europees /2020
Datum van uitspraak 20/01/2020
xxx

Nederlandstalige Rechtbank van eerste aanleg Brussel, Strafuitvoeringsrechtbank

Vonnis

Aangeboden op

Op tegenspraak

61ste kamer

VONNIS TOT TOEKENNING VAN VOORWAARDELIJKE INVRIJHEIDSTELLING

Betreft: xxx
Geboren te xxx op xxx.

PROCEDURE

Betrokkene diende een verzoekschrift tot voorwaardelijke invrijheidstelling (VI) in op 28 juni 2019, op de griffie van de gevangenis Vorst.

Het verzoek is ontvankelijk, de wettelijke voorwaarden voor het indienen ervan zijn vervuld.

MOTIVERING VAN DE BESLISSING

1. Historiek

1.1.

De feiten en de veroordeling.

De heer Xxx werd door de correctionele rechtbank van Brussel op 26 januari 2017, na hoger beroep op strafrechtelijk vlak, veroordeeld tot een gevangenisstraf van vijf jaar en een geldboete gebracht op 6.000 euro. Hij werd daarnaast ook levenslang vervallen verklaard van het recht tot het besturen van motorvoertuigen en het herstel van dit recht werd afhankelijk gemaakt van het slagen in een theoretisch en praktisch examen, alsook van een medisch en psychologisch onderzoek. Zijn wagen werd verbeurd verklaard en de kosten van de procedure werden te zijnen laste gelegd.

De feiten waarvoor de heer Xxx werd veroordeeld kunnen hoofdzakelijk samengevat worden als het onopzettelijk, ten gevolge van een verkeersongeval, de dood te hebben veroorzaakt van een persoon door een gebrek aan voorzorg of voorzichtigheid. Daarnaast werd hij veroordeeld omdat de wagen waarmee hij reed niet geldig verzekerd was, hij niet over een geldig rijbewijs beschikte, hij spijs een eerder uitgesproken verval van het recht tot sturen reed en hij vluchtmisdrijf pleegde.

Het vonnis ten gronde beschrijft nauwkeurig de feiten. Op 28 oktober 2015 vond in Vilvoorde een verkeersongeval plaats. De heer Xxx reed met zijn voertuig een fiets aan, bestuurd door Xxx(° xxx). Het slachtoffer overleed later die dag in het ziekenhuis. De fietser stak de rijbaan over op een oversteekplaats voor fietsers. De aangestelde verkeersdeskundige schreef dat de bewuste oversteekplaats niet werd aangeduid met een verkeersbord F50, zodat deze oversteekplaats strijdig was met de voorschriften en aan de gebruikers ervan een vals gevoel van veiligheid gaf. Aangezien noch de Belgische staat, noch enige andere mogelijk bevoegde administratie, mede in de zaak ten gronde werd geroepen, werd een mogelijke mede-aansprakelijkheid (eventuele

samenloop van aansprakelijkheden) van de overheid niet onderzocht. Voorts stelde de deskundige vast dat de heer Xxx voorrang had op het verkeer komende uit de straat waar de fietser reed en dat het, vanuit het oogpunt van de bestuurder van de wagen (de heer Xxx), slechts op 2 seconden voor de botsing duidelijk was dat de fietser de rijbaan zou oversteken. De snelheid van de wagen bij de botsing lag volgens de deskundige tussen 75 km en 85 km per uur, terwijl hij -sinds ongeveer 35 meter- binnen een bebouwde kom gekomen was. Tot aan de bebouwde kom bevond hij zich in een zone met een toegelaten snelheid van 90 km per uur. Er werd vastgesteld dat de heer Xxx, op het ogenblik van de feiten 21 jaar oud, reed zonder rijbewijs en zonder verzekering, alsook dat hij reeds eerder vervallen verklaard werd van het recht tot sturen en dat hij vluchtmisdrijf pleegde.

De heer Xxx vluchtte na de aanrijding naar Hongarije met een vrachtwagen, waarin hij zijn voertuig verborg. Slechts op 2 november 2015 heeft hij zichzelf aangegeven bij de politie van Vilvoorde.

1.2.

Het psychosociaal onderzoek in de gevangenis en de detentie.

De psychosociale dienst van de gevangenis (hierna de PSD) beschreef in haar verslag dat de heer Xxx geboren werd in België en van Turkse afkomst is. Zijn jeugd werd getekend door gezondheidsproblemen. Sedert de leeftijd van 13 jaar is hij blind¹ aan zijn rechteroog doordat een kind van zijn leeftijd destijds het hoornvlies perforeerde. Er waren meerdere operaties. Drie jaar na de feiten met betrekking tot het rechteroog, kreeg hij ook problemen aan zijn linkeroog ten gevolge van een val. Het dossier bevat diverse medische verslagen van het UZ Leuven. Het risico bestaat dat hij ook het gebruik van het linkeroog zal verliezen, waardoor er bij de heer Xxx een voortdurende angst bestaat om volledig blind te worden. Volgens de medische informatie is het belangrijk om uiterst omzichtig om te springen met de medische problematiek. In de verslagen wordt gesproken over een eventuele transplantatie (linkeroog) met een hoornvlies van een donor.

Het verslag vermeldt voorts betreffende de jeugd van de heer Xxx dat zijn vader welstellend is. Op de leeftijd van 17 jaar ontving de heer Xxx van zijn vader een wagen, hoewel hij geen rijbewijs had en het gelet op de oogproblematiek ook niet zeker was dat hij erin zou slagen om een rijbewijs te behalen. De heer Xxx wordt omschreven als een middelmatige leerling, die zich in school fatsoenlijk gedroeg. Hij behaalde geen diploma omdat het schoollopen op zeventienjarige leeftijd te moeilijk werd wegens oogoperaties met complicaties. De heer Xxx hield zich niet op in het crimineel milieu en heeft nooit eerder een correctionele veroordeling opgelopen, zo beschrijft het verslag. Het staat wel vast dat hij talrijke politionele veroordelingen heeft opgelopen.

De PSD maakte een criminogenese op en wijst in haar verslag hierbij op een vicieuze cirkel die in het verleden bestond. Deze cirkel was driedig. Vooreerst was er een vervaging van grenzen bij de heer Xxx door zijn opvoeding, vervolgens werd het overschrijden van regels geminimaliseerd zonder stil te staan bij de mogelijke gevolgen en tenslotte, op ogenblikken dat het fout liep, werd zijn vader/netwerk intensiever

¹ een geschat zicht van 0,5/10 zo vermeldt het verslag van de PSD

aangesproken zodat een gevoel van onschendbaarheid in stand gehouden werd. Dit bemoeilijkte volgens de PSD voor de heer Xxx het opnemen van verantwoordelijkheid.

De PSD beschrijft dat deze vicieuze cirkel doorbroken werd door de feiten en de detentie vermits de heer Xxx als gevolg hiervan fundamenteel geraakt werd in zijn gevoel van onschendbaarheid.

De PSD voerde tevens een persoonlijkheidsonderzoek uit en vermeldt dat de heer Xxx redelijk immatuur en zeer beïnvloedbaar was. De PSD deelt mee dat de heer Xxx een zeer kwetsbaar persoon is, die zich tijdens de gesprekken bloot gaf en zich open opstelde. Er werden door de PSD geen kenmerken van een antisociale persoonlijkheid vastgesteld. De heer Xxx wordt niet omschreven als een manipulatieve persoonlijkheid. Hij erkende ten aanzien van de PSD dat hij verantwoordelijk is voor de feiten. De PSD wijst erop dat hij bij de diverse gesprekken nooit enige verantwoordelijkheid legde bij de gebrekkige signalisatie van het fietspad of bij het slachtoffer. Er wordt aangegeven dat de heer Xxx, in relatie tot de gepleegde feiten, één en ander bijzonder ter harte neemt en dat dit dieper ingebed ligt dan wat op basis van gesprekken kan worden vermoed. De gevangenisdirectie vermeldde in een advies dat de diepe gevoelens van spijt die de heer Xxx uitte, als oprecht worden aanzien, vermits hij, wegens zijn persoonlijkheid, gemakkelijk door de mand zou vallen indien hij deze slechts uit 'sociaal wenselijkheid' zou uitspreken.

Tijdens de gesprekken met de PSD deelde de heer Xxx mee dat hij voordien zeker geantwoord zou hebben dat hij in zulke omstandigheden zou stoppen om de aangereden persoon te helpen maar dat waarden, beginselen en verantwoord optreden op zulk moment volkomen aan diggelen liggen. Hij deelde de PSD mee nooit nog te zullen rijden. Er wordt beschreven dat hij een enorme angst uit om nog te rijden en nog een ongeval te veroorzaken. De PSD deelt mee dat de heer Xxx aangeeft diep geschokt te zijn door de feiten (hij verklaarde onder meer erover te dromen). De PSD besluit dat deze uitspraken dermate oprecht en standvastig overkomen om deze te weerhouden.

Met betrekking tot het recidiverisico beschrijft de PSD dat de feiten en de detentie een enorme impact op de heer Xxx hadden, wat recidivebeperkend werkt. Mede omdat er geen correctionele antecedenten waren, werkte de detentie traumatisch, des te meer gelet op de kwetsbaarheid van de heer Xxx in de gevangenis op zowel medisch als op persoonlijk vlak. De PSD schrijft van oordeel te zijn dat de opsluiting beslist een ontradend effect gehad heeft.

Over het verloop van de detentie worden geen opmerkingen gemaakt, er werden geen tuchtverslagen jegens de heer Xxx opgemaakt.

1.3.

Het elektronisch toezicht.

De heer Xxx werkte in de gevangenis een gedegen reclasseringsplan uit, waarbij hij rekening hield met de verzuchtingen van de slachtoffers.

De rechtbank kende hem op 8 oktober 2018 elektronisch toezicht (hierna ET) toe waarbij een hele reeks voorwaarden geformuleerd werden. De partner van de heer Xxx verhuisde in functie van de door de slachtoffers gevraagde regioverboden, zodat de

heer Xxx zijn ET bij haar kon doorbrengen. Hij beschikte tevens over werk en er werd gestaafd dat hij elke ochtend thuis zou worden opgehaald om naar het werk te gaan. De voorwaarde om te werken werd zo geformuleerd dat hij enkel in zover dat dit medisch aangewezen was, diende te werken. De heer Xxx toonde zich gemotiveerd om te werken. De heer Xxx zou onder ET voorts therapeutisch opgevolgd worden en zijn schuld aan het Motorwaarborgfonds op regelmatige basis verder afbetalen.

Uit de verslagen van de justitieassistent blijkt dat het elektronisch toezicht een correct verloop kende. De heer Xxx leefde het uurrooster van het elektronisch toezicht na, stelde zich meewerkend op ten aanzien van zijn justitieassistent en er werden geen overtredingen van de voorwaarden vastgesteld.

De justitieassistent maakt in haar verslagen ook gewag van hetgeen zij met betrekking tot de heer Xxx in de media las. Zij besprak dit met hem. De heer Xxx verklaarde dat dit niet klopte, wat door hem en zijn raadslieden ter zitting bevestigd werd. Er werden processen-verbaal bijgebracht via het Openbaar Ministerie, afkomstig van eenzelfde politiekorps, waarbij onder meer melding gemaakt wordt dat de heer Xxx, als passagier, aanwezig geweest zou zijn in een niet-verzekerd voertuig. De heer Xxx legde ter zitting een stuk neer om aan te tonen dat de wagen waarin hij zat niet zijn eigendom was in tegenstelling tot wat in de media verschenen is, en hij legde ook een verzekeringsbewijs met betrekking tot de wagen neer. Zijn raadsman preciseerde dat zijn cliënt gevisieerd lijkt te worden en bracht een bewijsstuk bij waaruit blijkt dat er door hem namens de heer Xxx klacht neergelegd werd bij de onderzoeksrechter². Vermits zowel de elementen waarvan sprake in de bijgebrachte processen-verbaal, als de elementen waarvan sprake in de klacht bij de onderzoeksrechter nog in onderzoek zijn, geldt hiervoor het vermoeden van onschuld, zodat met geen enkel van de elementen die in dit kader door wie ook worden opgeworpen of stukken die in dit kader worden bijgebracht, rekening gehouden wordt, noch wordt hier dieper op ingegaan. Deze zullen een onderzoeksverloop kennen bij de hiervoor bevoegde instanties.

2. Huidig verzoek tot voorwaardelijke invrijheidstelling

De wet³ bepaalt dat een VI wordt toegekend aan elke veroordeelde voor zover hij in de tijdsvoorwaarden hiervoor verkeert (inzake één derde van zijn straf heeft ondergaan) en er geen tegenaanwijzingen zijn waaraan niet tegemoet kan worden gekomen door het opleggen van bijzondere voorwaarden⁴.

De rechtbank stelt vast dat de heer Xxx voldoet aan de tijdsvoorwaarden. Opgemerkt wordt ook dat de proeftijd van de VI twee jaar bedraagt, zodat deze nipt iets langer zal zijn dan het strafeinde van de heer Xxx.

De rechtbank stelt vast dat er ook geen tegenaanwijzingen zijn om een VI toe te kennen mits het strikt naleven van de onderstaande voorwaarden. Het elektronisch toezicht verliep bovendien correct en de VI maakt een volgende stap in de reclassering uit.

² een klacht wegens valsheid in geschriften en gebruik van valse stukken tegen een welbepaalde bij naam genoemde politie-inspecteur en tegen door het onderzoek aan te duiden personen

³ zie artikel 25 wet van 17 mei 2006 betreffende de externe rechtspositie van de veroordeelden tot een vrijheidsstraf en de aan het slachtoffer toegekende rechten in het raam van de strafuitvoeringsmodaliteiten (hierna WERV)

⁴ artikel 47 WERV

De heer Xxx gaf ter zitting aan alle voorwaarden die worden opgelegd stipt te zullen naleven. In het kader hiervan specificceert de rechtbank dat tevens een administratieve en een psychosociale begeleiding wordt opgelegd. Gelet op het beschreven persoonlijkheidsonderzoek door de PSD en de verwijzing op dit vlak door de grondrechter, onderging de heer Xxx na verzoek van de strafuitvoeringsrechtbank hiertoe, een intelligentietest, afgenomen door een klinisch psycholoog. Deze deelt een totaal IQ van 54 mee⁵ en besluit hiermee tot een lichte verstandelijke beperking⁶. De rechtbank acht het noodzakelijk dat de heer Xxx bij een onderlegd multidisciplinair team, zoals bijvoorbeeld het CGG⁷, een intakeprocedure opstart en dat hij er, indien hij toegelaten wordt, een begeleiding volgt. De rechtbank verwacht tevens dat hij het nodige doet om een financiële begeleiding uit te werken.

Daarnaast worden meerdere regioverboden opgelegd in functie van de verzoeken en de noden van de slachtoffers (zie ook de bijkomende in functie van een nieuwe slachtofferfiche)⁸. Het diepe leed waaronder de slachtoffers gebukt gaan kwam andermaal tot uiting op de zitting. Het spreekt voor zich dat hiermee met het grootste respect moet worden omgegaan door de heer Xxx.

Uit één van de verklaringen van de slachtoffers bleek dat deze dacht dat de heer Xxx de afgelopen tijd terug aangehouden geweest was. Dit is, na zijn gevangenneming sinds zijn ET, echter niet het geval. Er werd geen overtreding op de voorwaarden onder ET vastgesteld. De onjuiste berichtgevingen in de media maken het er voor de slachtoffers niet eenvoudiger op.

Een straf, wanneer uitgedrukt in de waarde van een getal, kan nooit opwegen tegen het leed dat veroorzaakt werd door het onopzettelijk wegnemen van een jong leven. Uit de verslagen van de PSD blijkt dat de opsluiting in de gevangenis een zeer zware impact gehad heeft op de heer Xxx op alle vlak. De heer Xxx zegt enorm te lijden onder wat hij veroorzaakt heeft en zegt dat hij nooit meer zal rijden. Hij wil tevens alle voorwaarden naleven en hij deed onder ET hiertoe zijn best, hij verhuisde, gooide zijn leven om en nam maatregelen. De PSD vermeldde na grondig onderzoek dat er een standvastig en oprecht schuldinzicht werd waargenomen, waarbij de heer Xxx uitdrukte dat hij zijn leven lang zou moeten leven met de wetenschap dat door zijn schuld een leven werd weggenomen. Dit inzicht en de impact van de detentie maken dat het mogelijk is om op heden bijzondere voorwaarden op te leggen die het recidiverisico ondervangen.

De wetgever heeft het gevangenisstelsel zo georganiseerd dat het gericht is op een goede re-integratie van de gedetineerde in de maatschappij. Om deze reden is het belangrijk om de veroordeelde begeleid en stapsgewijs, hier via het ET en vervolgens de VI, te laten terugkeren. Het vrijlaten op het einde van zijn straf zonder meer, houdt geen enkele vorm van gecontroleerde terugkeer in de maatschappij in. Het risico in de oude levensstijl te hervallen is dan veel groter dan onder een VI.

⁵ zie bijgevoegd stuk, er werd een intelligentieonderzoek afgenomen aan de hand van de Wechsler Adult Intelligence Scale (WAIS-IV-NL)

⁶ een lichte verstandelijke beperking overeenkomstig drie indexscores en een matig verstandelijke beperking volgens één indexscore; de test werd neergelegd door de heer Aytikin ter zitting en bij het dossier gevoegd

⁷ Centrum voor Geestelijke Gezondheidszorg

⁸ opgelet, er zijn bijkomende regioverboden opgelegd in functie van de bijkomende slachtofferfiche

Het naleven van de onderstaande voorwaarden zal worden opgevolgd door de justitieassistent en de veroordeelde zal worden gecontroleerd door het Openbaar Ministerie⁹.

De rechtbank stelt vast dat er mits het naleven van onderstaande bijzondere voorwaarden geen wettelijke tegenaanwijzingen zijn om een VI toe te kennen, zodat het verzoek hiertoe wordt ingewilligd.

DE BESLISSING

De heer XXX, xxx, geboren te xxx op xxx, voldoet aan de wettelijke vereisten voor een voorwaardelijke invrijheidstelling.

De strafuitvoeringsrechtbank kent hem dan ook de voorwaardelijke invrijheidstelling toe voor volgende straffen:

5 jaar G, uitgesproken door CR te Brussel op 26/01/2017.

De veroordeelde is onderworpen aan:

A) Volgende algemene voorwaarden:

- Geen strafbare feiten plegen;
- Een vast adres hebben. Bij wijziging ervan de nieuwe verblijfplaats onmiddellijk meedelen aan het Openbaar Ministerie en aan de met de begeleiding belaste justitieassistent;
- Gevolg geven aan de oproepingen van het Openbaar Ministerie en van de met de begeleiding belaste justitieassistent;

B) Volgende geïndividualiseerde bijzondere voorwaarden die de mogelijkheid bieden het sociaal reclasseringsplan uit te voeren, tegemoet te komen aan de door de wet gestelde tegenaanwijzingen, of noodzakelijk zijn in het belang van de slachtoffers:

1. Om, in de mate dat dit medisch toegelaten en aangewezen is, regelmatig en ingeschreven te werken en het werk niet door eigen toedoen te verliezen;
2. Om, indien werkloos, zo snel mogelijk ofwel een nieuwe tewerkstelling aan te vatten ofwel voorafgaandelijk een gepaste beroepsopleiding te volgen; minstens op elk ogenblik te beschikken over een zinvolle en voor de justitieassistent controleerbare dagbesteding en de bewijzen hiervan voor te leggen;
3. Om een aangepaste psychosociale begeleiding te volgen bij een multidisciplinaire dienst met forensische ervaring (zoals bijvoorbeeld het CGG); om hieraan ten volle mee te werken, en de afspraken met en de richtlijnen van de hulpverleners stipt na te leven;
4. Om naast het indienen van een verzoek tot collectieve schuldenregeling in de mate van het mogelijke, ook een financiële begeleiding uit te werken en te volgen bij een erkende dienst (zoals bijvoorbeeld het OCMW);
5. Om inzage te verlenen in zijn financiële situatie aan de justitieassistent;
6. Om de burgerlijke partijen en/of de in de plaats gekomen instantie(s) te vergoeden in verhouding tot de vermogenssituatie;

⁹ zie artikel 62 WERV

Verbod:

7. Om zich te begeven in Epepegem, Zemst, in het centrum van Brussel (meer precies op plaatsen in Brussel met als postcode 1000), in Anderlecht, Oudergem, Sint-Agatha-Berchem, Etterbeek, Evere, Vorst, Ganshoren, Elsene, Jette, Koekelberg, Sint-Jans-Molenbeek, Sint-Gillis, Sint-Joost-ten-Node, Schaarbeek, Ukkel, Watermaal-Bosvoorde, Sint-Lambrechts-Woluwe en Sint-Pieters-Woluwe, Drogenbos, Kraainem, Linkebeek, Sint-Genesius-Rode, Wemmel en Wezembeek-Oppem, Vilvoorde, Epepegem, Zemst en Leuven. Wat Leuven betreft is dit verbod uitgezonderd om naar het UZ Leuven (Gasthuisberg) te gaan mits hiervoor een afspraak/attest wordt voorgelegd. Tevens mag de heer Xxx, spijs de regioverboden, zich rechtstreeks van en naar de rechtbanken of gerechtshoven in de bewuste regio's begeven, zonder omwegen, wanneer hij wordt opgeroepen, gedagvaard, uitgenodigd in de rechtbanken, steeds mits het voorleggen van stavingstukken;
8. Om op welke wijze ook contact op te nemen met de na- en naastbestaanden van het slachtoffer en de andere burgerlijke partijen (en bij toevallig contact hieraan zelf onmiddellijk en discreet een einde te stellen);
9. Om een gemotoriseerd voertuig te besturen;
10. Om van woonst, werk, dagbesteding, van begeleidingen te veranderen zonder voorafgaand overleg met de justitieassistent;
11. Om naar het buitenland te gaan voor langer dan 72 uur zonder de voorafgaande toelating van de strafuitvoeringsrechtbank.

PROCEDURE EN WETTELIJKE BEPALINGEN

De strafuitvoeringsrechtbank nam kennis van:

- het schriftelijk verzoek voorwaardelijke invrijheidstelling van de veroordeelde;
- het sociaal reclasseringsplan van de veroordeelde;
- het advies van de directie en het door haar samengestelde dossier;
- het met reden omkleed advies van het Openbaar Ministerie.

Het dossier werd gedurende minstens vier dagen voor de datum van zitting voor inzage ter beschikking gesteld van de veroordeelde en zijn raadsman op de griffie van de gevangenis waar de veroordeelde zijn straf ondergaat.

De zitting vond plaats op 14 januari 2020 in de gevangenis Leuven Centraal met gesloten deuren.

Volgende personen werden gehoord op de zitting:

De slachtoffers, xxx en xxx, bijgestaan door xxx, advocaat aan de balie Brussel, betreffende de in hun belang op te leggen voorwaarden;

xxx advocaat aan de balie Leuven, die de slachtoffers xxx en xxx vertegenwoordigt, betreffende de in hun belang op te leggen voorwaarden;

De directeur, xxx;

Het Openbaar Ministerie, xxx, xxx;

De veroordeelde en zijn raadsliden xxx, advocaat aan de balie Oost-Vlaanderen en xxx, advocaat aan de balie Oost-Vlaanderen.

Iedereen drukte zich uit in het Nederlands.

De toegepaste wetsbepalingen zijn:

- Artikel 149 van de Grondwet;
- Artikelen 78, 92 § 1 en 635 van het Gerechtelijk Wetboek;
- Artikel 23 bis en de artikelen 31 tot 37 en 41 van de Wet van 15 juni 1935 op het gebruik van talen in rechtszaken;

- Artikelen 24, 25 §2, 47 §1, 48, 50, 51, 52, 53, 54, 55 en 56 van de Wet van 17 mei 2006 betreffende de externe rechtspositie van de veroordeelden tot een vrijheidsstraf en de aan het slachtoffer toegekende rechten in het raam van de strafuitvoeringsmodaliteiten;
- Artikelen 2, 6° en 3 van de Wet van 17 mei 2006 betreffende de externe rechtspositie van de veroordeelden tot een vrijheidsstraf en de aan het slachtoffer toegekende rechten en het KB van 29 januari 2007 tot uitvoering van art. 2, 6° van deze wet;
- Artikel 4 van het KB tot vaststelling van de territoriale bevoegdheid van de strafuitvoeringsrechtbanken;
- De artikelen aangewezen door de voorzitter op de zitting.

Alzo gewezen door:

- xxx, – Voorzitter;
- xxx, – Assessor penitentiaire zaken;
- xxx, – Assessor sociale re-integratie;
- xxx, – Griffier.

En uitgesproken in het Nederlands op de openbare zitting van **20 januari 2020** door xxx – Voorzitter van de kamer, in aanwezigheid van xxx, eerste substituut procureur des Konings.